

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1497/2016
18.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Драгана Чолића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 1/13 од 19.04.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 906/16 од 19.07.2016. године, у седници већа одржаној дана 18.01.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Драгана Чолића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 1/13 од 19.04.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 906/16 од 19.07.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 1/13 од 19.04.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, с тим што је одређено да ће се наведена казна затвора извршити тако што ће окривљени АА исту издржати у просторијама у којима станује и то у ..., улица ..., који не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

На основу члана 78, 79. став 1. тачка б. и 86. КЗ према окривљеном изречена је и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не учрачунава у време трајања ове мере.

Окривљени је обавезан да у року од 30 дана по правноснажности пресуде исплати трошкове кривичног поступка у укупном износу од 248.097,75 динара, од

чега ће окривљени исплатити суду 197.097,75 динара а оштећеном износ од 51.000,00 динара.

Оштећени је за имовинскоправни захтев упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 906/16 од 19.07.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К 1/13 од 19.04.2016. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Драган Чолић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Драгана Чолића, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног АА, адв. Драган Чолић, у захтеву за заштиту законитости, наводи да је првостепени и другостепени суд доношењем правноснажних пресуда учинио повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1), 3) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП, због којих повреда је захтев за заштиту законитости дозвољен, али се у захтеву не опредељује у чему се ове повреде састоје, већ се у образложењу захтева оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана

485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Наводи захтева којима се указује да у побијаним пресудама о свим одлучним чињеницама нису дати довољно јасни и прецизни разлози, а дато образложење не одговара садржини изведених доказа на које се позива првостепени суд, уствари представљају повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која повреда није у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Како су, дакле у поднетом захтеву само формално означене повреде закона због којих повреда је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на недозвољене разлоге за подношење захтева као и на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП из ког разлога подношење захтева такође није дозвољено, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, адв. Драгана Чолића, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић